

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

96. szám

Vijaya Ekādaśī

2025. február 24.

- 1 KI NEM KÉPES MEGÉRTENI A KṚṢṆA-TUDATOT?
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
- 2 MI SZÜKSÉG VAN GURURA?
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura
- 2 AZ ÚR MOHÓSÁGA
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja
- 4 A GOPĪK URA KOLDULÓ SZERZETES LETT
Śivānanda, egy középkori Vaiṣṇava

KI NEM KÉPES MEGÉRTENI A KṚṢṆA-TUDATOT?

Ő Isteni Kegyelme

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Azok, akik mindig azt tervezik, hogy hogyan ártsanak más élőlényeknek, nem alkalmasak arra, hogy a Kṛṣṇa-tudatot megértsék, és a transzcendentális szeretető szolgálat birodalmába sem léphetnek be. Az ilyen személyeken kívül léteznek az úgynevezett tanítványok is, akik a lelki tanítómester előtt teljesen mesterkéltén, valamilyen rejtett szándékkal hódolnak meg. Ők sem képesek megérteni, hogy mi a Kṛṣṇa-tudat, mi az odaadó szolgálat. Azok az emberek, akik egy másik vallási felekezet által kaptak beavatást, és ezért nem gondolják, hogy az odaadó szolgálat lenne az Istenség Legfelsőbb Személyisége megközelítésének közös pontja, szintén nem képesek megérteni a Kṛṣṇa-tudatot. Tapasztalatunk szerint egyes diákok, akik csatlakoznak hozzánk, de elfogultak valamilyen vallással szemben, azok elhagyják a táborunkat, aztán pedig elvesznek a vadonban. A Kṛṣṇa-tudat valójában nem egy szektás vallási hit, hanem a Legfelsőbb Úr és Vele való kapcsolatunk megértését tanító folyamat. Bárki csatlakozhat ehhez a mozgalomhoz előítéletek nélkül, de sajnos vannak, akik ezt máshogy érzik, s ezért jobb, ha nekik nem tanítjuk a Kṛṣṇa-tudat tudományát.

A materialista emberek általában valamilyen hírnév és anyagi haszon után vágyakoznak. Ha valaki ezért fogadja el a Kṛṣṇa-tudatot, akkor sosem lesz

képes megérteni ezt a filozófiát. Az ilyen emberek a vallási elveket csak a társadalmi élet díszleteként fogadják el. Különösen ebben a korban csak azért csatlakoznak valamilyen kulturális intézményhez, hogy hírnévre tegyenek szert. Ők sem képesek megérteni a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját. Ha valaki ugyan nem vágyik anyagi javakra, viszont túlzottan ragaszkodik a családi élethez, akkor ő sem lesz képes megérteni a Kṛṣṇa-tudatot. Az ilyen személyek látszólag nem vágnak mohón az anyagi javakra, de túlságosan ragaszkodnak a feleségükhöz, a gyermekeikhez és ahhoz, hogy a családi életük egyre jobb és jobb legyen.

Ha valakit ugyan a fentebb említett hibák nem szennyeznek be, de végső soron nem érdekli az Istenség Legfelsőbb Személyiségének szolgálata, vagy ha egy *abhakta*, akkor ő sem képes megérteni Kṛṣṇa-tudat filozófiáját. ❌

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda:
Śrīmad-Bhāgavatam 3. Ének, 32. fejezet, 40. vers Magyarázat

MI SZÜKSÉG VAN GURURA?

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Kérdés: Imádhathatja-e valaki úgy Kṛṣṇát, hogy közben nem áll Gurudeva irányítása alatt?

Śrīla Prabhupāda: Soha. Az életünk egyetlen célja a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása. Ezt pedig csak Kṛṣṇa *bhaktájának* irányítása vagy tanítása mellett lehet megtenni. Śrī Varṣabhānavi-devī, Śrīmatī Rādhārāṇī a legkedvesebb Kṛṣṇának. Őt imádni kedvezőbb,

mint Kṛṣṇát. Nincs senki, aki Śrī Rādhānál kedvezőbb lenne! Azok, akik nagyon kedvesek Śrīmatī Rādhārāṇī számára, mindannyian a lelki tanítómestereink. Mi, a Gaudīya Vaiṣṇavák, a Rādhārāṇīhoz tartozó Kṛṣṇát imádjuk. A Gaudīya Vaiṣṇavák inkább Rādhārāṇī oldalán állnak, mint Kṛṣṇáén. Śrī Gurudeva pedig nem különbözik Śrīmatī Rādhārāṇītól.

A Kṛṣṇa-tudat művelése csak a legkedvesebb kegyéből lehetséges. Amikor valaki nem áll a legkedvesebb irányítása alatt, akkor nem fog találni semmi kedvezőt a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása vagy Kṛṣṇa boldogságának keresésére. Ehelyett azt fogja látni, hogy a szíve a saját boldogságát kereső démoni vágyak uralma alatt áll. Fel kell adni az odaadó szolgálat számára kedvezőtlen hajlamokat, fel kell adni minden büszkeséget és önteltséget! Egy bhakta csak akkor talál lehetőséget Kṛṣṇa szolgálatára, ha Gurudeva irányítása alatt akarja Kṛṣṇát szolgálni. De sajnos elfelejtettük, hogy Kṛṣṇa boldogságának elérése érdekében bármilyen erőfeszítést is tegyünk. Ehelyett csak a saját boldogságunk hajszolásával vagyunk elfoglalva.

Ó, jaj! Ahelyett, hogy Kṛṣṇát tennénk a családfővé, mi magunk cselekszünk úgy, mint a család irányítója, és most már ragaszkodunk is a családi élethez! De ha azt akarjuk, ami jó nekünk, akkor nagyon figyelmesnek kell lennünk, amíg ebben az emberi testben élünk, különben be fognak bennünket csapni, és elveszítjük ezt a kiváló lehetőséget! ❀

Raoul Goff et.al. (szerk.): Prabhupada Saraswati Thakur.
Mandala Publishing Group. Eugene, Oregon. 1997.

AZ ÚR MOHÓSÁGA

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Māhārāja

Amikor Gaurāṅga Mahāprabhu megjelenéséről beszélünk, akkor meg kell értenünk annak az okát. E megjelenésnek kétféle oka létezik: külső és belső. A külső ok az, hogy a hari-saṅkīrtanán, a Szent Név éneklésén keresztül elterjessze az istenszeretetet. Ebben a kali-yugában, a nézeteltéréssel és képmutatással teli korban a Szent Név éneklése a vallásos gyakorlat. Śrīla Vṛndāvana Dāsa Ṭhākura a Caitanya-bhāgavatában így ír:

kali-yuga dharma haya hari-saṅkīrtana

*etad arthe avatīrṇa śrī śacīnandana
ei kahe bhāgavate sarva-tattva-sāra
kīrtana-nimitta gauracandra-avatāra
kali-yuge sarva-dharma hari-saṅkīrtana
sarva prakāśīlena caitanya-nārāyaṇa
kali-yuge saṅkīrtana-dharma pālibāre
avatīrṇa hailā prabhu sarva-parikare*

Śacīnandana Gaurāṅga Mahāprabhu a hari-saṅkīrtana atyja, és Ő minden társával, kellékével és lakhelyével együtt azért jelenik meg, hogy a Szent Név éneklését tanítsa. A hari-nāma-saṅkīrtana végzésének legfontosabb eredménye a kṛṣṇa-prema, a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet, amely által elérhetjük Kṛṣṇát. Śrīla Locana dāsa Ṭhākura a Caitanya-mangalában így ír:

*brahmāra durlabha prema sabākāre yāche
dīna hīna patita pāmpara nāhi bāche*

Még Brahmā számára is igen nehéz, hogy ilyen premát kapjon. Mahāprabhu viszont ezt a kṛṣṇa-premát szabadon és megkülönböztetés nélkül kínálja és osztja, még a leglealacsonyodottabb és legbűnösebb személyeknek is, āpāmara yo vitātāra. Ő ingyen adja az istenszeretetet még a legalacsonyabb szinten álló embereknek is, a Jagāioknak és a Mādhāioknak is. Ezért ismerjük Őt úgy mint prema-puruṣottama, az Istenség Személyisége, Aki kṛṣṇa-premát ad.

Ötezer évvel ezelőtt Kṛṣṇa a saját alakjában, saját svarūpájában jelent meg. A kurukṣetra-līlájában Kṛṣṇa a Bhagavad-gītā formájában adta át az üzenetét Arjunának, és Arjunán keresztül az egész emberiséget is tanította. A Gītāban titkos, még titkosabb és legtitkosabb utasításokat mondott el. A legtitkosabb utasítása a következő: man-manā bhava mad-bhaktō mad yāji mām namaskuru, vagyis: „Gondolj mindig Rám, légy a bhaktám, imádj Engem, és ajánld a tiszteleted Nekem.” A befejező utasítása pedig: sarva dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇam vraja — „Mondj le minden vallási elvről, és csak add át magad Nekem!” Viszont Kṛṣṇa e pontoknak csak az elméletét mondta el! Azt soha nem tanította meg, hogy hogyan kell a gyakorlatban meghódolnunk! Kṛṣṇa suhṛda sarva-bhūtānām — Ő az összes élőlény egyedüli jóakaró barátja.

Ezért, miután a dvāpara-yuga végén, az előző korban befejezte a kedvteléseit, így gondolkodott: „Titkos, még titkosabb és a legtitkosabb utasításokat is átadtam Arjunának, és így hátrahagytam azt az egész emberiség számára is.

De a dvāpara-yuga után a kali-yuga, a legbűnösebb kor jön. A bűnös cselekedetek fokozódása miatt az emberek tudata most a legszennyezettebb. Nem értik meg a meghódolás útját, a śaraṇāgati-tattvát. Én pedig csak az elméletet mondtam el. A gyakorlatban viszont nem mutattam meg, hogyan kell meghódolni, s ezért ismét el kell majd jönnöm.” Ezért hát Kṛṣṇa Gaurāṅga Mahāprabhuként jelent meg.

yuga-dharma pravartāimu nāma-śaṅkīrtana
cāri bhāva-bhakti diyā nācāmu bhuvana

„Elmegyek, hogy a yuga-dharmát, a Szent Név éneklését prédikáljam, és a bhakti négy formáját: dāśya — szolgálai, sakhya — baráti, vātsalya — szülői, és mādhyura — házastársi kapcsolatot adjam.”

Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā 3. fejezet, 19. vers

Mahāprabhu vonalában a śānta, a semleges hangulat el van hagyva. Az Úr úgy döntött, hogy az egész világot a bhāva-bhakti, az Isten iránti eksztatikus szeretet által fogja megtáncoltatni.

āpani karimu bhakta-bhāva āgikāre

āpani ācari' bhakti śikhāimu sabāre

āpane nā kaile dharma śikhāna nā yāya

ei ta' siddhānta gītā-bhāgavata gāya

„Elfogadom a bhakta-bhāvát, az odaadó lelkiállapotot, és a bhaktit fogom tanítani. Ha nem gyakorlom a bhaktit, a śaraṇāgatit a saját életemben, akkor nem tudom azt megtanítani másoknak sem.”

Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā 3.20-21.

Ez az Úr Caitanya megjelenésének külső oka, ez a bahirāga-kāraṇam. A külső ok másokért, a kali-yuga emberei miatt, a belső ok, az antarāga-kāraṇam pedig saját Maga miatt van. A Caitanya-caritāmṛta (Ādi-līlā 1. fejezet, 6. vers) leírja, hogy ez a belső ok három vágyának a beteljesítése végett létezik:

śrī rādhāyā prema-mahimā kidṛśo vāṇayaivā-
svādyo yenādbhuta-madhurimā kidṛśo vā mādiya
saukhyam cāsyā mad-anubhavata kidṛśam veti lobhāttad-
bhāvā hya samajani śacī-garbha-sindhau harīndu

Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmī mondta ezt, és Rūpa Gosvāmī idézte Őt a Lalita-mādhavában. A kṛṣṇa-līlában három vágy maradt beteljesületlen. Először is Kṛṣṇa tudni akarta: „Mi Rādhārāṇī szeretete?” Aztán azt akarta tudni, hogy „Mi az én rūpa-mādhurim, az én kiváló szépségem, amit Rādhārāṇī élvez? Hogyan élvezhetem azt?” A harmadik vágy pedig ez volt: „Milyen típusú boldogságot illetve örömet nyer Rādhārāṇī, amikor az én szépségemet élvezi, és Én hogyan élvezhetem ezt az örömet?” Ezek a vágyak alakultak ki a

Legfelsőbb Úr, Kṛṣṇa szívében, s ezért aztán śacī-garbha-sindhau harīndu — megjelent Śacīmāta méhében. Ő Gaurāṅga Mahāprabhu!

A mohóság az egy természetes tulajdonság

A fenti versben a lobha szó, vagyis a mohóság igen fontos. Az Úrban jelen van ez a mohóság, s így természetes, hogy bennünk is ott van. Az anyagi dolgokat tekintve mi is mohó személyek vagyunk, de az evilági mohóság elítélendő, s ezt a tulajdonságot az egyik ellenségünként tartják számon. A Bhagavad-gītában (16. fejezet, 21. vers) Kṛṣṇa ezt mondja:

tri-vidham narakasyedam
dvāraṁ nāśanam ātmanaḥ
kāma krodhas tathā lobhas
tasmād etat trayam tyajet

„Add fel ezt a három dolgot: kāma, krodha és lobha — a kéjt, a dühöt és a mohóságot. Ha megengeded, hogy ezek befolyásoljanak, akkor azzal megnyitod a pokol kapuját. Ezért add fel őket!”

A mohóság elítélendő, mert akik anyagi értelemben véve mohóak, azoknak szenvedniük kell. Ezzel kapcsolatban létezik egy rövid történet:

Egyszer egy fiú látta, hogy az anyja valamilyen bogyókat öntött egy agyagedénybe, aminek nagyon kicsi volt a szája. A fiú a bogyók iránti mohóságtól hajtva beledugta a kezét az edénybe, és megfogott egy maroknyi bogyót. Viszont amikor próbálta kihúzni a kezét az edényből, az beszorult, hiszen a nyílás túl kicsi volt. Ez aztán fájdalmat okozott neki, és miközben húzta ki a kezét sírt. Viszont — habár szenvedett — nem akarta elengedni a bogyókat. Ez egy egyszerű történet, ami azt mutatja meg, hogy a mohóság következménye a szenvedés. Ezért mondja Kṛṣṇa a Gītában, hogy „Add fel a mohóságot!”

De ez a mohóság felhasználható Kṛṣṇa szolgálatában is! A lobha szó egy ősi, és nem egy modern szó. E mohóság magja Bhagavānban, az Úrban, és a bhaktában is jelen van. A bhagavad-bhaktával kapcsolatban Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura azt mondja, hogy lobha sādhu-saṅge hari-kathā (Prema-bhakti-candrikā 2.10). Hogyan tudjuk használni a mohóságot? Olyan mohóságot kell kifejlesztenünk, ami arra irányul, hogy minél többet lehessünk sādhu-saṅgában, a sādhu, a tiszta bhakták társaságában, és minél több kṛṣṇa-kathát,

Istenről szóló beszédet halljunk. Fejlesszük ki ezt a mohóságot! Ez a mohóság spirituális, transzcendentális, és erről nem szabad lemondani! Sőt, egyre jobban és jobban fejleszteni kell! Minél inkább fokozzuk ezt a mohóságot, annál több spirituális élvezetet nyerünk, és annál inkább haladunk előre a lelki fejlődésben. Aki tehát lelkileg nem mohó, az nem tud előrehaladni a lelki úton.

Vagyis az anyagi mohóságról kell lemondani, a lelki mohóságot pedig fejleszteni kell! Śrīla Rūpa Gosvāmī a következőt mondta (*Padyāvali* 14):

*kṛṣṇa-bhakti-rasa-bhāva-matih
kṛiyatām yadi kuto 'pi labhyate
tatra laulyam api mūlyam ekalaṁ
janma-koṭi-sukṛtair na labhyate*

A Kṛṣṇa-tudatban végzett tiszta odaadó szolgálatot százezernyi élet jámbor tetteivel sem lehet megszerezni. Csak úgy lehet szert tenni rá, ha megfizetjük az árát, s ez az ár az intenzív mohóság! Ha pedig valahol elérhető, akkor azonnal, késlekedés nélkül meg kell venni!

Ebben a versben a *laulya* szó *lobhāt*, mohóságot jelent. A vers magyarázata pedig az, hogy ha megvan benned ez a lelki mohóság, akkor elérheted a *kṛṣṇa-bhakti-rasát*, a Kṛṣṇa iránti szeretet ízét. Ellenkező esetben viszont nem. Ezért kell fejleszteni az arra irányuló mohóságot, hogy minél többet lehessünk tiszta *bhakták* társaságában, és hogy minél többet halljunk az Úrról! Ekkor fogtok tudni fejlődni a *bhajana-sādhana*-ban, az odaadó szolgálatban. A materialisták nem tudják, hogyan

kell használni a mohóságot. Rosszul használják, amikor az anyagi élvezetekre és javakra irányítják, és így aztán szenvednek. Tehát amikor Śacīnandana Gaurahari megjelenéséről beszélünk, akkor a lelki mohóságról, és nem az anyagi mohóságról beszélünk. ❧

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja: Lecke.
Bhubaneswar. 1992. március 17.

A GOPĪK URA KOLDULÓ SZERZETES LETT

Śrīla Jīva Gosvāmī:

Paramātma-sandarbha – részlet

*pūrve ye-i gopīnātha śrīmatī rādhikā sātha
se sukha bhāviyā ebe dīna
ye kare muralī bāya daṇḍa kamaṇḍalu tāya
kaṭi-ṭaṭe e ḍora kaupīna*

Aki korábban Rādhā társa és a *gopik* ura volt, most egy örömteli, de szegény koldussá lett. Aki régebben fuvolát tartott a kezében, most *daṇḍát* és *kamaṇḍalut* tart, derekán pedig egy *kaupīna* van megkötve.

*adhare muralī pūri vraja-badhūra mana curi
kari sukha bāḍaye tāhāra
nayana-kaṭākṣa-bāṇe marame paṣiyā hāne
se mārāṇe bahe āsru-dhāra*

Aki azelőtt fuvoláját a szájánál tartotta, a *gopik* szívét ellopta, sok boldog pillanatot élt át, és pillantásának számtalan nyílával vette célba a *gopik* szívét, Annak szemeit most könnyfolyók árasztják el.

*yamunāra vane vane go-dhana rākhāla sane
naṭa-veṣe vijayī bākhāne
nāhi jāni seha ebe ki jāni kāhāra bhāve
vilāsaye saṁkīrtana sthāne*

Aki régebben táncos színészként öltözve, a teheneket terelve erdőről erdőre járt a Yamunā partján, Azt most teljesen legyőzte a szeretet. A *sankīrtana* örömeit élvezve már semmi mást nem ismer csak az extázist.

*bhāvite se saba sukha dvi-guṇa bādhaye dukha
viraha anale jari jari
e śivānandera hiyā gaḍila pāṣāṇa diyā
nā darabe se sukha soṇari*

A találkozás extázisában előnti a boldogság, a különválás fájdalmában pedig boldogtalansága kétszeresére hág, s a szenvedés lángjaiban ég. Ahogyan a Szent Nevet énekli, az még Śivānanda szívét, a szívet, ami kőből készült, is boldogsággal árasztja el. ❧

Gokulananda Sen: *Pada-kalpa-taru*
Syamacharan Library. Kalkutta, 1924.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.